U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **CONCORDIA, s. r. o.**, se sídlem Záhumenice 32, 619 00 Brno, zastoupená Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, 789 85 Mohelnice, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 32, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2011, č. j. 25047/11/04400, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2012, č. j. 3 A 214/2011 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši 7.000 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám její zástupkyně Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové, advokátky; poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Usnesením ze dne 22. 2. 2012, č. j. 3 A 214/2011 - 31, Městský soud v Praze zastavil řízení o žalobě podané proti shora označenému rozhodnutí žalovaného a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Uvedené usnesení napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností doručenou zdejšímu soudu dne 13. 3. 2012.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), *musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Shledal přitom, že stěžovatelkou podaná kasační stížnost ze

dne 12. 3. 2012 patřičné náležitosti nemá. Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena, ani petit. Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze uvedla: *„Podáváme tímto kasační stížnosti proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, č. j. 3 A 214/2011 ze dne 22. února 2012, doručeného dne 27. února 2012. Současně hradíme soudní poplatek za podaný žalobní návrh, čímž by měl být důvod zastavení řízení zhojen.“*

Po prvotním seznámení s předmětnou kasační stížností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podání stěžovatelky neobsahuje dostatečně určitá a jednoznačná tvrzení, z jakých důvodů stěžovatelka usnesení městského soudu napadá. Usnesením ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 As 61/2012 - 9, proto vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení *„doplnila kasační stížnost podanou dne 13. 3. 2012 o důvody, pro které napadá v záhlaví označené usnesení městského soudu, a uvedla, co navrhuje (petit).“* Zdůraznil, že tvrzení obsažená v kasační stížnosti podle Nejvyššího správního soudu nelze považovat za dostatečně konkrétní kasační námitku (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publikované pod č. 2162/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Současně stěžovatelku poučil, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a pro tento nedostatek nebude možné v řízení pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 13. 4. 2012.

Do dnešního dne však stěžovatelka vady kasační stížnosti neodstranila ani nepožádala soud o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatelka neodstranila ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat. Jako *obiter dictum* zdejší soud odkazuje na § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož *usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.* Z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že ve správním soudnictví lze správní poplatek účinně zaplatit nejpozději do nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku. V posuzovaném případě nabylo usnesení městského soudu o zastavení řízení o žalobě právní moci dne 27. 2. 2012. Stěžovatelka však zaplatila soudní poplatek za žalobu až s podáním kasační stížnosti dne 13. 3. 2012; tento úkon tak v souladu s dikcí § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích nemohl být důvodem pro zrušení napadeného usnesení městského soudu ve smyslu citovaného ustanovení.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Vedle toho soud přihlédl k ustanovení § 10 odst. 3 *in fine* zákona o soudních poplatcích, podle něhož platí, že *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona pak platí, že *v případech, kdy je soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl*. S ohledem na skutečnost, že v daném případě byl návrh odmítnut ještě před prvním jednáním (kasační stížnost neobsahuje kasační námitky a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn), rozhodl soud také o vrácení

zaplaceného soudního poplatku stěžovatelce ve výši 7.000 Kč (2.000 Kč za podanou žalobu a 5.000 Kč za kasační stížnost), a to k rukám její zástupkyně. K tomu byla stanovena lhůta v délce trvání 30 dnů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2012

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu